

DU Kontoret
Att.: Anne Marie Lysgaard

Dato: 15.09.2010

J.nr.: KG/

Høringssvar fra Bocentret Ringbo på Københavns kommunes socialforvaltnings strategi for aktivitets- og samværstilbud

Jeg kan indledningsvis oplyse, at nærværende høringssvar er udarbejdet i et samspil mellem centerledelse og bocentret Ringbos udviklingsafdeling. Udviklingsafdelingen og centerledelsen stiller sig gerne til rådighed for evt. uddybning af vores høringssvar, ligesom vi gerne medvirker til den fortsatte udvikling af den fremsendte strategi.

Overordnet set virker målsætningerne og sammentænkningerne af området fornuftige og det er svært at være andet end enig i forvaltningens oplæg.

Derimod kunne det være oplagt, fra et Ringbo-bostedsperspektiv, at supplere forvaltningens strategi med perspektiver, ideer og kreative opmærksomheder, når vi taler om at yde og fremme mere målrettede betingelser, muligheder og rammer, som kan understøtte den sociale integration af sårbare borgere med psykiatriske problemstillinger – dette set i forhold til målsætningerne om 'flow' og 'beskæftigelse'.

Målsætningerne for området og eksterne muligheder for bostedernes borgere

Samlet set handler de store københavnske bosteders opdrag og tilbud bl.a. om at skabe en mulighedsramme for at borgere med betydelige psykiske vanskeligheder. Rammerne, mulighederne og betingelserne som sigter på at borgeren "komme sig" fra sine psykiske vanskeligheder. Målet er at borgeren igen skal kunne blive aktiv del af samfundet. Således er social integration, generhvervelse af personlige kompetencer til at håndtere en hverdag, overordnede målsætninger på bostederne. Bostedernes skal "producere" aktive medborgere, der kan håndtere livsførelse med eller uden psykiatriske symptomer. I den forstand spiller eksterne muligheder for bostederne, bl.a. lokale væresteder, og beskæftigelsesmuligheder i nærområderne en meget stor og betydelig rolle. Og det må fremhæves at bostederne generelt mangler eksterne lokale mulig-

Bocentret Ringbo

Granvej 14
2880 Bagsværd

Telefon
44 37 88 88

Direkte telefon
44 37 88 79

Telefax
44 37 88 90

E-mail Kenneth.gotterup
@sof.kk.dk

heder i form at praktiksteder, særlige arbejdspladser til borgere med psykiske vanskeligheder, målrettede projekter der sigter på at inkludere borgere som lever på bostederne til at blive del af arbejdsfællesskaber og lignende. Den opgave er ikke løftet målrettet for borgere på psykiatriske bosteder.

Målsætningerne

- Målsætningen om at "matche" aktivitets- og samværstilbud bedre med borgeres behov (værestedsområdet)
- Målsætningen om et større "flow" fra bocentrene til selvstændige boligformer
- Målsætningen om at styrke muligheder for at opnå bedre beskæftigelse

Ovenstående er alle målsætninger, som man ikke kan andet end at ønske velkomne for området. For Ringbo er det relevant at kommentere de to sidste målsætninger omhandlende "flow" og "bedre beskæftigelse".

Ad "flow" på bostederne:

På de store københavnske bosteder, herunder Ringbo, er det oplagt og relevant at tænke i intern specialisering med henblik på at understøtte psykisk bedring og skabe flow. Forstået på den måde, at det at huse en beboergruppe på 160 beboere er meget stor gruppe set i forhold til at være et relevant socialpsykiatrisk tilbud for en aldersgruppe på 18- 90 år. Så hvis vi taler om at "Matche" målgruppens behov ligger der en meget stor udfordring for bostederne. Som livet leves nu på bostederne for mange beboere, visiteres borgeren til det hus/afdeling/team, hvor der er en ledig "bolig" desuagtet, hvordan vedkommende passer socialt og ind med de øvrige beboere. Dertil kommer, at det at bo og leve sammen med andre borgere - som har så forskellige baggrunde og problemstillinger og måder at leve på – i betydelig grad virker ind på borgerens sociale liv og sociale selvforståelse i den forstand, at det mulighedsrum, som den pågældende borger kan opleve og orientere sig i, formes og defineres af omgivelserne herunder de "sociale andre".

Det betyder, at den 70-årige kvinde med et somatisk efterslæb fra organisk hjerneskade, som er gangbesværet og som har et stort pleje- og kontaktbehov, deler hverdagsbetingelser med den 34-årige personlighedsforstyrrede og udadreagerende mand med et stofmisbrug, der samtidig tidligere er dømt for vold. Den yngre mands stofmisbrug er yderlige medvirkende til, at der er en trafik igennem huset af mennesker, som ikke bor i enheden/huset/afdelingen. Dette er både utryghedsskabende og forvirrende for den ældre kvinde, ligesom det irriterer den yngre mand,

at personalet skal hjælpe den ældre kvinde med diverse, og at det fx betyder, at der ikke må spilles høj musik osv.

Som botilbuddet er indrettet i dag skal en lille enhed kunne rumme begges (og andre beboeres!) forskellige livsførelser og samtidigt skabe udviklingsrum, der sigter på den enkeltes udviklingsbehov, jf. den recovery-orienterede tilgang som de københavnske botilbud baseres på. Det er to modsatrettede bevægelser, som ikke virker gunstigt ind på hinanden til trods for hensigterne om at tilrettelægge omsorgs- og udviklingsstøtte så individuelt som muligt.

Vi må konstatere, at der i mange boenheder og afdelinger på de store socialpsykiatriske bosteder udfoldes et socialt liv, som modvirker egentlig fællesskabsdannelse som afsæt for nye individuelle udviklingsmuligheder. Vi ønsker at gøre opmærksom på, at såfremt man ønsker at arbejde målrettet med at skabe "flow" fra de store københavnske bosteder til mere selvstændige boformer, dvs. at gå fra §108 til §107 pladser, så er man nødt til at åbne op for en egentlig specialisering, der i højere grad tilgodeser beboernes sociale betingelser og behov (jf. lov om social service, samt Brugerpolitik for borger med sindslidelser 2008 som begge fremhæver vigtigheden af indflydelse på eget liv samt indflydelse på de rammer man lever under).

Ved at åbne op for sådan en specialisering kunne der skabes mulighed for sociale platforme, som ville kunne understøtte borgeren frem for at fremme unødvendig institutionalisering og deraf følgende passivitet i ens livsførelse. Vi taler her for vigtigheden af et socialt og generationsmæssigt match i socialpsykiatrien, der vel og mærke ikke udelukker at tænke i psykiatriske problematikker ell. fx misbrugsfri boliger eller lign.. Udviklingstendensen i socialpsykiatrien for de store bosteder er gået "personnummer-vejen" dvs. fokus på den enkelte recovery proces uden at medtænke det sociale miljø som borgeren skal komme sig i. Tendensen er at skabe flere individuelle bomuligheder, og det er godt og velkomment, hvis der samtidigt tænkes på vigtigheden af at fremme boformer og afdelinger, hvor det sociale, og den generationsmæssige match med andre borgere med sindslidelser er varetaget under en eller anden form.

Vi ønsker at bibringe den faglige opmærksomhed, at det at være en del af et socialt fællesskab, der også kan understøtte ens tilknytning til det øvrige og omkringliggende samfund i kraft af en opretholdelse af interesse-fællesskaber. Vi mener at en øget specialisering på bostederne, der tilgodeser borgernes alder og sociale situation i højere grad, ville kunne fremme et socialt funktionsniveau, der potentielt ville kunne understøtte et større flow i socialpsykiatrien af følgende årsager:

- da man kunne undgå en unødvendig institutionalisering og passivitet (grundet dårligt match af borgere på bostederne)
- da man ville kunne bevare et mere aktivt sociale liv, der ville kunne fastholde borgerne i stærkere koblinger til et liv udenfor bebostederne og dermed gøre det mere attraktivt at flytte derfra og/eller mindre radikalt og angstprovokerende at tage springet fra et bosted til en mere selvstændig boform.

Ad 'beskæftigelse'

Der er afgørende brug for at ikke kun at tænke beskæftigelse, som størrelse eksternt beliggende fra de store bosteder. Bostederne kunne med fordel tænkes i at skabe arbejdspladser inden for bostedsregiet – ikke gamle ergoterapeutiske industriværksteder men moderne integrative arbejdsplatforme/ beskæftigelsesprojekter/socialøkonomiske virksomheder, som i størst muligt omfang hviler på markedsøkonomiske vilkår, men også på projektbaseret midler og puljeordninger. De kunne ansues som mellemstationer/former mellem bostederne og lokalsamfundet. Dvs. som også kunne være arbejdspladser, som var attraktive nok for skånejobbere og andre borgere i det omkringliggende samfund.

Der henligger et ubrugt potentiale for skabelse af socioøkonomiske virksomhederne som udbygningsmotor for de store socialpsykiatriske bosteder. Ved at skabe forskellige typer af socialøkonomiske virksomheder, som kunne appellere til den brede variation af borgere med vidt forskelligt funktionsniveau og problemstillinger – kunne være afgørende afsæt for nye livssituation, som gør det muligt at træde frem for sig selv og andre. Arbejde og deltagelse i arbejdsfællesskaber er den størst integrative kraft vi kender. Derfor er der al mulig grund til at fremme specialiserede tilbud, der har som sigte at skabe den type muligheder.

Venlig hilsen

Kenneth Gøtterup
Centerchef

Hørings svar vedr. SOFs strategi for aktivitets- og samværstilbud til borgere med sindslidelser

Helt overordnet er vi på Hedelund tilfredse med strategiplanen, da den præciserer de politiske mål, initiativerne og indsatsområderne i de kommende år for aktivitets – og samværstilbuddene i Københavns kommunes socialpsykiatri.

Vi ser at strategiplanen med de opstillede målsætninger giver store muligheder for, at der i de kommende år, bliver udviklet forskellige samvær- og aktivitetstilbud i Københavns kommunes socialpsykiatri, som borgere med sindslidelser vil kunne have gavn og glæde af.

Udover disse overordnede betragtninger vil vi kort præsentere to forhold, der er erfaringer med på Hedelund og som vi mener vil være vigtige at indarbejde i strategien for aktivitets – og samværstilbuddene.

Borgeren som bidragende og inddraget deltager i tilbuddene

På Hedelund er der gennem de sidste 3 år udviklet erfaringer med, hvorledes samværs - og aktivitetstilbud kan etableres og udvikles sammen med borgere med sindslidelser.

Det er væsentligt at samværs- og aktivitetstilbuddene er så fleksible og differentierede som muligt, både med hensyn til form som indhold.

Når borgeren er aktivt bidragende og inddraget i væsentlige beslutninger, udvikles ejerskab til aktiviteterne. Oplevelsen af at udvikle sig fra passiv tilskuer til aktiv deltager har afgørende betydning for selvopfattelse og identitetsskabelse. Det har vi på Hedelund konkret gjort ved, at borgeren dagligt er medbestemmende og involveret i udviklingen af tilbuddet. Effekten er høj grad af tilfredshed samt aktiv deltagelse og interesse. Hertil kommer en større selvstændiggørelse og meningsfuldt hverdagsliv hos borgeren.

Socialøkonomiske virksomheder

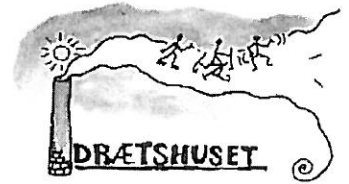
Opstart og udvikling af socialøkonomiske kan være meget motiverende for borgere med sindslidelser at drive sammen med andre. Denne type virksomheder giver borgerne mulighed for på sigt selv eller i fællesskaber, at drive virksomheder med sociale formål og dermed aktivt bidrage med at andre, der er socialt udsatte, får mulighed for at deltage og blive inkluderet. På Hedelund har der igennem 3 – 5 år været eksempler på, hvordan sådanne virksomheder kan være:

Genbrugsforretning, Spisehuse/cafe, Cykelværksted, Grafisk værksted. Vi ønsker at det er muligt at etablere social økonomisk virksomhed i København som f.eks. aktivitets- og samværstilbud, beskæftigelses- og jobtilbud eller i tilknytning hertil. Forudsætningen for at understøtte en konkret etablering er, at deltagerne/medarbejderne i initiativet selv er motiverede for at overgå til at være socialøkonomisk virksomhed med alt hvad det indebærer.

Anne Biener

Centerchef Hedelund

D. 14. september 2010

Nørrebro d. 15.9. 2010

Høringssvar fra Idrætshuset vedrørende Københavns kommunes socialforvaltnings strategi for aktivitets- og samværstilbud til borgere med sindslidelser.

Idrætshuset er overordnet positive overfor den nye strategi for aktivitets- og samværstilbuddene. Tankerne om :

- en større differentiering imellem tilbuddenes ydelser
- en bedre matchning – der kan sikre mere meningsfulde rehabiliteringsforløb for borgere med psykosociale funktionsnedsættelser
- større flow fra bocentre til egen bolig - der kan sikre øget selvstændighed og selvforsørgelse hos flere borgere med psykosociale funktionsnedsættelser
- mere aktivt medborgerskab og beskæftigelsesincitament i tilbuddene

synes alle relevante at arbejde videre med i et koordineret samarbejde mellem socialforvaltningen, beskæftigelsesforvaltningen og udførerenhederne.

Vi har i Idrætshuset gennem det sidste år haft både kategori 1, 2 og 3 ydelser under SOF og BIF med forskellige målgrupper og haft positive oplevelser hermed i brugergruppen. For medarbejdere og ledelse er der dog på det administrative niveau mange uklare snitflader og manglende procedure mellem BIF og SOF, som sluger mange ressourcer og besværliggør indsatsen.

Den tilsendte strategi bærer præg af samme utydelige snitflader og af en tendens til standardisering, som giver anledning til bekymring i forhold til en konstruktiv implementering. Dette har vi henholdsvis skitseret og kommenteret nedenfor :

1. **Strategiens lovgivningsmæssige rammer og BIF-SOFs snitflader er uklare.** På side 6 i strategien står der ”.. Der kan være tale om tilbud med visitation og åbne tilbud uden visitation. Tilbuddene kan **ikke** træde i stedet for et aktivt tilbud (efter lov om aktiv beskæftigelse), men der kan etableres beskyttet beskæftigelse eller særlige beskæftigelsesforløb efter servicelovens § 103. Skal det tænkes sådan at kategori 2 tilbud er tilbud efter serviceloven og kategori 3 er tilbud efter LAB-loven ? Hvis ja, hvordan hænger det sammen med at tilbuddene ikke kan træde i stedet for et aktivt tilbud efter LAB-loven ?

”Kategori 3 tilbud vil som regel være undervisningsforløb, som borgeren visiteres til af BIF og som tæller som aktivering og derfor kræver både registrering og opfølgning fra aktivitets- og samværstilbuddets side.” Dette kræver både ressourcer – men også indsigt i journaler. En formaliseret overførsel af viden vil stå i modsætning til et åbent anonymt og uvisiteret tilbud. Er der problemer i forhold til retssikkerhedsloven?

I hvert fald skal der ske samtykke i forhold til indhentning og videregivelse af oplysninger. Det er vigtigt, at der gøres et grundigt forarbejde i samarbejde med BIF-SOF enheden som allerede arbejder på en OPERA-light model, som kan give begrænset se-adgang til journalerne. En sådan model vil være en forudsætning for et effektivt samarbejde mellem enhederne og en konstruktiv implementering af strategien.

2. **Uklarheder om formaliseret samarbejde ml myndighed og udfører.** ”Den generelle udvikling af området vil få de bedste muligheder i en fremtidig organisatorisk model med klarere adskillelse af hhv administrative og borgerrelaterede ansvarsopgaver i koordinationen mellem hhv myndighed og udfører.” Idrætshuset efterlyser mere konkrete bud på hvordan dette skal formaliseres i praksis. Hvis vi siger ja til strategien – siger vi ja til en BUM-model – men i hvilken form ? Bliver SOF- tilbuddene fremover takstfinansieret i forhold til kategorier, ydelser og pladser ? Hvordan vil visitationen til SOF tilbuddene ske ?

Vi vil gerne i Idrætshuset give udtryk for en bekymring i fht en BUM-model, der giver standardiserede ydelsespakker og systemer, som bliver usmidige i forhold til at skabe individuelt tilpasset, meningsfulde og udviklende tilbud til borgerne, der har vidt forskellige vilkår og handicaps.

3. **Kategoriene og differentieringsprocesserne er uklare.** Hvordan kan matchning ske uden at gå på kompromis med rummeligheden, når man vil lave nogle af tilbuddene visiterede og der ikke følger ressourcer med til visitation, registrering og opfølgning? Vi er bekymret for at støtte til og fokus på de ressourcetsvage borgere kan forsvinde i arbejdet med registrering og opfølgning til de mere ressourcestærke borgere.
- I strategien tales mest om sygdomsfasen, niveauer for ydelserne og ikke om indhold. Det er vigtigt at differentiere i mere en omsorg, støtte, kurser og kompetenceudvikling. Hvordan bliver processen med at definere indholdet for kategoriene?
- " De mindste tilbud skal på sigt erstattes af større tilbud, med kapacitet til kategori 2 ydelser. Hvad ligger der i denne bemærkning? " Socialforvaltningen arbejder videre med modeller for at sikre en bedre geografisk fordeling fremover. " Hvordan ???

4. **Utydelighed omkring beskæftigelse og ansættelse af medarbejdere med brugererfaringer**
At drive socialøkonomiske virksomheder i Københavns Kommune kunne også være en måde at skabe beskæftigelse på til målgruppen – og ikke kun fleksible vejlednings- og afklaringsforløb og en jobformidling.

I strategien understreges ansættelse af medarbejdere med brugererfaringer (MB-medarb.) som en indikator for at aktivitets- og samværstilbuddene fungerer som rummelige arbejdspladser. Lige så vigtig er MB-medarbejdere som undervisere og forandringsagenter i det psykosociale rehabiliteringsarbejde. Dette understøttes af flere amerikanske undersøgelser (*The treatment relationship in peer-based and regular case management for clients with severe mental illness – by Dave Sells, Ph.D Larry Davidson m.fl*), som bl.a viser at MB' medarbejdere har markante færdigheder til at formidle positiv opmærksomhed, forståelse og accept til deltagerne, samt til at øge deres motivation for forsat deltagelse i rehabiliteringsindsatsen.

I målsætningen bør derfor også indgå kompetenceudvikling for medarbejderne. Der er brug for en forandring af medarbejdernes holdninger, adfærd og kultur. Dette kan bl.a ske gennem brugerstyret uddannelses- og efter/videreuddannelsesprogrammer for alle medarbejdere på tværs af faggrupper. Eksempelvis kunne et "Recovery-uddannelsescenter" i København, bemandet af lærere med og uden brugererfaringer, koblet direkte til kommunens recovery-strategi, være en målsætning, der både rummer kompetenceudvikling for medarbejdere samt tilbud i kategori 2 og 3. Målsætning omkring MB-medarbejdere kunne lyde:

- *Der skal ansættes medarbejdere med brugererfaringer som forandringsagenter/ til rehabiliteringsopgaverne på de forskellige tilbud for at sikre implementeringen af en recovery-orienteret tilgang og et meningsfuldt match mellem borger og tilbud.*

Udover ovenstående uklarheder har vi også nogle rent sproglige kommentarer til strategien:

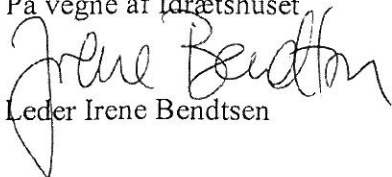
1. **Recovery-orienteringen er fraværende i strategien.** Det er svært at få øje på selvbestemmelsesretten, brugerindflydelsen og det rehabiliterende perspektiv. I det hele taget er sprogbrugen ikke i overensstemmelse med de mest internationalt brugte i f.eks FN's handicapkonvention. Københavns Kommune bør tage afsked med socialpsykiatri-begrebet som samlebetegnelse for den kommunale indsats. Begrebet lægger efter vores opfattelse op til et sygdomsorienteret og medicinsk perspektiv snarere end et handicap-udgangspunkt. Idrætshuset foreslår fremadrettet, at beskrive indsatsen som psykosocialt indsatsområde for mennesker med psykosocialt handicap. Endvidere anvende det internationalt anerkendte begreb

psykosocial rehabilitering for den faglige indsats, som har til formål at understøtte borgerens egen proces med at komme sig og komme videre i livet (recovery-perspektivet)

- 2. Rummeligheden i de 3 målsætninger skal tydeliggøres.** Målsætningerne har stor klang af ” BIF ” sprog, og signalere systemtænkning snarere end et rehabiliterende perspektiv. Sproget i strategien har ikke samme ordlyd som i f.eks Københavns Kommunes plan for socialpsykiatrien. Ordet match kunne suppleres med **meningsfulde rehabiliteringsforløb**. Ordet flow kunne suppleres med **øget selvstændighed**. Ordet beskæftigelse kunne **suppleres med aktivt medborgerskab**. Ved at bruge disse ord skabes bedre sammenhæng til nogle af de langsigtede effektmål i Københavns Kommunes plan for området samt til den rummelighed, som strategien understreger forsat skal være bærende i rehabiliteringsindsatsen. Ikke alle magter at flytte eller komme i arbejde.

Venlig hilsen

På vegne af Idrætshuset

Leder Irene Bendtsen

Oskar L. Rasmussen

Fra: Netværkstedet Thorvaldsen - Ole Hansen [koordinator@thorvaldsen.dk]
Sendt: 16. september 2010 10:47
Til: Eloisa Hellmers
Emne: Høringssvar til socialforvaltningens strategi for aktivitets- og samværstilbud. Jeres sagsnr. 2010-81291

Strategiens mål om, at "tydeliggøre" aktivitets- og samværstilbuddene lyder som en rigtig god idé.

Men for hvem skal det være tydeligt og hvordan? Et kort i stil med det, der er med som bilag, kan hjælpe til at gøre klart, hvem der tilbyder hvad - også for os "på stederne". Der skal naturligvis arbejdes meget mere med kategoriseringen, så den bliver stringent og umiddelbart brugbar. Fx har Askovgården "recovery" som kerneaktivitet - Netværkstedet Thorvaldsen har ikke, endskønt det står som noget af det første både i vedtægter og på hjemmesiden. Flere steder står der blot, at sted har "aktiviteter" eller er et "aktivitetshus", men ikke hvilke aktiviteter, der er tale om. Som de eneste har Amadeus & Pegasus oplysninger om, hvilke koordinatorer, der er ansat, mens Netværkstedet er defineret ved sit fravær af "pædagogiske tilbud" (!?) osv.

Fra små 15 års praktisk arbejde med recovery ved vi, at det er meget forskelligt, hvilke aktiviteter man efterspørger for at komme videre i sit liv. Det afspejler typisk - men ikke kun - ens gøremål før man blev syg. Det ville således være godt med en samlet, detaljeret oversigt over tilbuddene, således at vi kan henvise brugerne til steder, der har interessante tilbud, vi ikke har. Og vice versa. Dette for at bedre mobiliteten. Imidlertid har vi så lige det problem, at vores mest populære aktivitet, musikstudiet er håbløst overtegnet... (det går fint, send flere penge - men det er vist et andet forum)

Et andet forslag er en fælles "web-opslagstavle" (Blog, portal, what ever) hvor man kan annoncere tiltag af fælles interesse for de steder/tilbud, der er med på ovennævnte kort. Fx har vi haft stor glæde af at benytte Linnésgade kutter til et par Fisketure fore Netværkstedets medlemmer, så opslagstavlen kunne der stå at den er til lånes de & de dage. Opslagstavlen kunne fx også oplyse om, hvor man kan købe et måltid mad (+ pris); annoncering af ledige skånejobs; behov for frivillige; behov for hjælp til at starte en ny aktivitet med meget mere. (En emneinddeling bliver vist nødvendig hér!)

På Netværkstedet kommer mennesker indenfor alle faser (jfr. s. 7) og vi tilbyder - efter bedste evne - alle kategorier (jfr. s. 8) Nogle af stedets brugere kommer i beskæftigelse, en hel del gør ikke. Men fælles for alle er, at det er vigtigt at få trænet de sociale kompetencer, snarere end de faglige. Derfor hilser vi det velkomment, at strategien lægger stor vægt på "størst mulig brugerinddragelse". Dette ligger godt i tråd med netværkstedets filosofi om, at man (gen-)opbygger sin selvstændighed ved at deltage i projekter, hvor man har direkte indflydelse. Så husk når (s.13 øverst) "der skal fremadrettet arbejdes målrettet og i tæt samarbejde med værestedernes medarbejdere" at tilføje "og brugere og frivillige"

Vi ser frem til et forsat godt samarbejde og bidrager naturligvis gerne med input, erfaringer og idéer!

--

Med venlig hilsen

Ole Hansen
Fælleskoordinator
Netværkstedet Thorvaldsen

Thorvaldsensvej 60, st.tv.
Tlf. 35 35 66 47 | Fax 35 36 77 50

Hørings svar til Københavns kommunes socialforvaltnings strategi for aktivitets- og samværstilbud til borgere med sindslidelser

Strategiplanen retter sit fokus på aktivitets- og samværstilbuddenes målgruppe med sindslidelser. Der er dog flere af værestederne, der er placeret under MR-HAPS, der også rummer mennesker med hjemløseproblematik, samt mennesker med alkohol- eller stofmisbrug.

Mange (de fleste) brugere med denne baggrund, lider af nogen form af sindslidelse, men mange (de fleste) har aldrig villet have kontakt med behandlingssystemet (heller ikke efter gentagne samarbejdsforsøg mellem værestederne og f.eks. distriktpsykiatrien, eller kortere indlæggelser) – og "mangler" derfor en diagnose. Andre har en vis kontakt med psykiatrien, men har hjemløseadfærd og eller misbrugsadfærd, ringe sygdomsindsigt og er derfor i praksis umedicinerede – og udenfor rækkevidde både for SOF, BIF og det psykiatriske behandlingssystem.

I strategiplanen bliver det nævnt, at værestederne stadigvæk skal være rummelige tilbud, som kan modtage folk der kommer ind fra gaden. Udover det refereres der til: **§ 104. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde aktivitets- og samværstilbud til personer med betydelig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller med særlige sociale problemer til opretholdelse eller forbedring af personlige færdigheder eller af livsvilkårene.**

Spørgsmål:

A) Hvordan bliver denne brugergruppe (med særlige sociale problemer, hjemløse, alkohol- og stofbrugere mm) tænkt ind som målgruppe i den nye strategi?

B) Bliver den ovennævnte brugergruppe medtænkt i SOF/BIF samarbejdet i forhold til indsatsen, samt i eventuelle aktiveringsforløb på værestederne?

C) Skal værestederne fortsat også samarbejde med private aktører og jobkonsulenter (som f.eks. Plan og handling, Incita m.fl. som vi har gode erfaringer med i dag) eller skal den "nye arbejdsformidling" være den eneste kanal?

D) Hvordan skal den mest ressourcestærke (fase 4) målgruppe egentlig forstås? Er det borgere, førtidspensionister, kontanthjælpsmodtagere der kommer ud i job på særlige vilkår og løntilskudsjob, eller det borgere, der skal ud i fleksjob og muligvis "rigtige" lønmodtagerjobs?

E) Hvis vi skal definere den ressourcestærke gruppe som hele det ovenstående spektrum – hvorfor bliver væresteder så som Café Rose og Lyrskovgade (Vesterbro/Kgs Enghave) ikke nævnt som væresteder der leverer en indsats til denne kategori (de rummer alt fra frivillige, jobpraktikanter, job på særlige vilkår med/uden brugerbaggrund, løntilskudsansatte, fleksjobbere, borgere i samfundstjeneste, samt brugere, der har startet som svage brugere, der efter frivillige osv. og nu har fuldtidsbeskæftigelse med egen lejlighed)? – Dvs.: hvad vil dette betyde for disse væresteder i praksis, at blive tiltænkt at yde en service til kategori 1 op til en halv kategori 2 (se diagram over Vesterbro/Valby)?

Med venlig hilsen

Britta M. Lindqvist

Leder

Værestedet i Lyrskovgade

Lyrskovgade 10-12

1758 København V.

&

Café Rose

Hammelstrupvej 8

2450 København SV

Tlf. nr.: 33 31 10 58

Mobil: 26 23 12 58